

Çorum İmam Hatip Okulu'nun

Kurucu Müdürü

NECMİ ŞAMLI

**Yazan:
Ethem ERKOÇ**

Birinci Baskı-2010
Çorum

Basım Yeri

Kapak Tasarım
İrfan YİĞİT

İsteme Adresi
Yeniyol Mah. Gazi Cad.
Turgut Özal İş Merkezi
No:92 ÇORUM
0364 225 08 10 / 1539

İçindekiler:

Giriş

Necmi Şamlı'nın hayat hikayesi

İmam Hatip Okulları'nın açılışı

Çorum İmam Hatip Okulu'nun açılışı

Necmi Şamlı'nın Çorum'a atanması

Bina sorunu

Öğretmen sorunu

Yatılı sorunu

Önce tanıtım

Hep inşaat, hep yenilik

Derslerdeki coşkusu

Necmi Şamlı döneminde öğrenci durumu

Ankara'ya gidişi

Emekliliği

Vefatı

Vefa borcu

Dua ve rahmet dileği

ETHEM ERKOÇ

1950 yılında Çorum'da doğdu. 1969'da Çorum İmam Hatip Okulu'nu ve Çorum Atatürk Lisesi'ni bitirdi. 1973'te Konya Yüksek İslam Enstitüsü'nden, 1974'de Bursa İktisadi ve Ticari İlimler Akademisi'nden mezun oldu. Kırklareli Atatürk Lisesi'nde Din Dersi öğretmenliği ile meslek hayatına başladı. Osmancık İmam Hatip Lisesi Meslek Dersleri öğretmenliğinden 1977 yılında Çorum İmam Hatip Lisesi Meslek Dersleri öğretmenliğine atandı. 1987 yılında Arapça eğitimi için kısa süreli olarak Mısır'a gitti.

Okullardaki kültür etkinliklerinde eksikliği hissedilen tiyatro eserleri konusunda çalışmalar yaptı. 1999 yılında emekli oldu. Yapmış olduğu araştırma, inceleme ve tebliğleri, yerel ve ulusal basında çeşitli dergi ve gazetelerde yayınlandı. Kitap çalışmalarının yanı sıra çeşitli dergi ve gazetelerde makale ve inceleme yazıları devam etmektedir. Evli ve dört çocuk babası olup Arapça ve İngilizce bilmektedir.

Yayımlanmış eserleri:

1. Çorum İli ve İlçeleri
2. Nikonya'dan Çorum'a (*Roman*)
3. Suheyb-i Rumi
4. Yusuf Bahri Efendi
5. Çorum Evliyalari (*Ali İzzet Efendi'nin Tezkire-i Makamat adlı eserinden sadeleştirme*) İlaveli 3. Basım
6. Elvan Çelebi
7. Arapça Kelime ve Cümle Yapısı
8. Hayat Çizgisi (*Tiyatro*)
9. Gurbet Yuvası (*Tiyatro*)
10. İkinci Ömer (*Tiyatro*)
11. Selahattin Eyyubi (*Tiyatro*)
12. Yedi Sekiz Hasan Paşa
13. Âşık Paşa ve Oğlu Elvan Çelebi
14. Zekât Rehberi (*2. Basım*)
15. Mazlumoğlu Hacı Halil Ağa
16. Anadolu'da Bir Köy Odası (*2. Basım*)
17. Sahabe Evliya Ulema Yurdu Çorum
18. Ebu Talib'in Müslümanlığı (Ahmet Feyzi Çorumi'nin *Feyzü'l-Vahib Fi- Necat-i Ebi Talip* adlı eserinden sadeleştirme)
19. Evliya Çelebi Seyahatnamesi'nde Çorum Yöresi
20. Nemci Şamlı

TAKDİM

İnsan,dünyaya gözlerini açtığı andan itibaren, bilinçsiz de olsa etrafını tanıma arzusu içindedir. Zamanla bu istek bilinçli bir öğrenme faaliyetine dönüşür. İlk bilgileri ailesinden edinmeye çalışır. Burada öğretmen konumunda anne-baba ya da aile büyükleridir. Büyüdükçe ihtiyacı olan yeni bilgi ve becerileri sistemli, planlı ve programlı bir şekilde öğrenme gereği ortaya çıkar. Bu durumda bireye ihtiyacı olan bu bilgileri planlı ve programlı bir şekilde verecek birilerinin rehberliğine gerek vardır. İşte öğretmen, bireylere öğrenmesi gereken bilgileri planlı, programlı bir şekilde, belli bir ortamda, belirli araç-gereçlerle öğreten kişi olarak karşımıza çıkmaktadır.

Öğretmenlik mesleğinin geçmişi insanlık medeniyeti kadar eskidir. Öğretmen, içinde bulunduğu toplumun kültürünü, değerlerini gelecek nesillere aktaran ve aynı zamanda toplumun gelişmesinin, çağdaşlaşmasının itici gücüdür.

Milletlerin ruh ve karakterini şekillendirmede etkin rol oynayan öğretmenlerin bu işlevlerini yerine getirebilmesinde onların üretkenliğinin önemli bir etkisi vardır. Bu işlevini layıkıyla yerine getiren öğretmenler için; bütün bir toplum onla-

rın eseridir denilebilir. Öğretmenler, gerekli bilginin kazanılmasını kolaylaştıran, gerekli ortamları hazırlayan bir rol benimsemek durumundadır.

Bunu en iyi biçimde yapabilmek için de öğretmenin çağı yakalamış, gelişme ve yeniliklere açık, kendini devamlı yenileyen bir yapıda olması gerekmektedir. En az öğrencileri kadar öğrenme ile aralarının iyi olması beklenir. Bireye yapılan yatırım uzun vadede verim alınacak bir yatırımdır. Bu yatırımda ortaya çıkacak bir hata ya da yanlışlık toplumlara felakete götürecek sonuçlar doğurabilmektedir. Bu nedenle de günümüzde birey eğitiminde çok önemli görev üslenen öğretmenlerin çağın ilerisinde bir eğitim anlayışına sahip olması beklenmektedir.

Bugün toplum içerisinde önemli makam ve mevkilerde yer alan birçok insanımız Necmi Şamlı hocamız gibi geleceği gören öğretmenlerimiz sayesinde yetişmektedir. Necmi Şamlı hocamız gibi bizleri yetiştiren tüm öğretmenlerimize vefa borcumuz vardır ve saygımız sonsuzdur.

Bu eseri hazırlayan Ethem Erkoç hocamızın gayretleri ile bu vefa borcuna bir katkıda bu eseri yayınlayarak bir katkıda biz sağlamaya çalıştık. Necmi Şamlı hocamızı rahmetle anıyor, eserde emeği geçen Ethem Erkoç hocamıza da teşekkür ederek, saygılarımı sunuyorum.

Muzaffer KÜLCÜ
Belediye Başkanı

Çorum İmam Hatip Okulu'nun Kurucu Müdürü NECMİ ŞAMLI

Giriş:

İçinde yedi yıl eğitim gördüğüm Çorum İmam Hatip Lisesi'nde yirmi iki yıl görev yapmak nasip oldu. Emekli olunca da ayrılamadım, karşısında bir daireyi mesken ve mekan tuttum. Her gün ya pencereden ya da balkondan seyreder dururum okulumu. Bahçesinden binalarına, sınıflarına dalarım hayalen. Rüyalarımda bile kendimi sınıfta veya öğretmenler odasında görürüm. Unutamam o günleri, o yılları.

İdare binasına baktıkça bayrak töreni yaptığımız giriş merdivenlerine gözüm takılır. Sanki karşımızda okulumuzun banisi merhum müdürümüz Necmi Şamlı Bey duruyor ve bize nasihat ediyor. “Bu binalar kolay yapılmadı. Bu sıralar kolay getirilmedi buraya. Burada tüyü bitmedik yetimin hakkı var. Kıymetini bilin. Sakın ha hor kullanmayın” diyor.

Rahmetli, daha neler neler diyordu. O zamanlar bunu pek kavrayamasak da zihnimizin bir köşesine yazıyorduk. Sadece Necmi Şamlı Beyin değil, tüm hocalarımızın öğütlerinden yararlanmayı, tavsiyelerine uymayı görev bildik. Zira onlar bizi hep iyiye, doğruya, güzele yönlendiriyorlardı.

Okuluma vefa borcum gereği başta kurucu müdürümüz Necmi Şamlı Bey olmak üzere idarecilerimiz ve hocaları-

mızdan başlayarak Çorum İmam Hatip Lisesi'nin tarihçesini yazmak istedim. Ancak kısmet olmadı. Hiç değilse bu niyetimize ilk adım olsun diye merhum Necmi Şamlı hocamızdan başlayayım dedim.

Bu konuda okulumuzun çıkartmış olduğu İDRAK dergisinin 6. sayısında yayınlanmış olan “İmam Hatip Lisesi’ni Nasıl Kurduk?” başlıklı yazı ilk referansım oldu. Vefatından bir yıl önce 1990 yılında kendisiyle yapılan bu röportaj da olmasaydı elimizde pek sağlıklı bilgi bulunamayacaktı.

Necmi Şamlı'nın Hayat Hikayesi:

Necmi Şamlı hocamız, 1923 yılında Çorum'da doğmuştur. İlkokula İstiklal'de başlamış, Cumhuriyet ilkokulunda bitirmiştir. Çorum Ortaokulu'ndan mezun olduktan sonra Sivas Muallim Mektebi'nde öğrenimine devam etmiştir. 1943 yılında Gazi Eğitim Enstitüsü tarih ve coğrafya bölümüne girmiştir. 1945 yılında Çorum Sanat Okulu'nda ilk göreve başlamıştır. 1946 yılında askerlik görevi için Yedek subay Okulu'na gitmiştir. Askerlik sonrası Erzurum Sanat Enstitüsü Tarih, Coğrafya ve Türkçe öğretmenliğine atanmış ve burada üç yıl görev yapmıştır. Oradan Merzifon Sanat Enstitüsü öğretmenliğine atanmış ve müdür vekili olarak idareciliğe başlamıştır. Kısa süre içinde asaleti de onaylanmıştır.

İmam Hatip Okullarının Açılışı:

Din olgusunu hurafeden, batıl inançtan arındırıp toplumda yaşatmaya çalışan insanlara sürekli ihtiyaç duyulmuştur. Bu, sosyolojik bir vakıdır. Necmi Şamlı hocamız da bu

ihtiyaca işaret ediyor ve Cumhuriyet döneminde din eğitiminin geçirmiş olduğu evreleri uzun uzun anlattığı söyleşisinde şöyle diyordu: “Din, insanların ihtiyacıdır. Devlet, halkın bu ihtiyacına cevap vermek zorundadır. İstese de istemese de bunu yapmak zorundadır. Devlet ilgisiz kalırsa halk, kendi ihtiyacını karşılayacak pratik yollar bulur.” Bu bağlamda 1948 yılında yapılan bir girişimden söz eder. Başbakanlığa medrese çıkışlı Şemseddin Günaltay’ın gelişle yürürlüğe konan bir projenin, derde deva olmadığını anlatır.

Ülke çapında imam ve müezzin ihtiyacını karşılama amacıyla Diyanet İşleri Başkanlığı’nın gözetiminde İmam Hatip Kursları açılması projesine göre on ay süreli bir eğitim yapacaktı. Bunun bir yarar sağlamadığı kısa sürede görüldü. Artan din eğitimi talebini ve ihtiyacını yöneticiler de görüyorlardı. Bu ihtiyacı 1951 yılında zamanın Milli Eğitim Bakanı Tevfik İleri, şöyle dile getirmişti:

“İmam Hatip Okullarının açılmasının zaruretine kâniyiz. Çünkü Türk Milleti’ne hitap edecek olgun, kültürlü hatip ve imamların yetişmesini arzu ediyoruz.”

Bu temel yaklaşım sonucu 13 Ekim 1951 tarih ve 601 sayılı Müdürler Komisyonu kararıyla Milli Eğitim Bakanlığına bağlı olarak açılacak okulun adı “İMAM HATİP OKULU” olarak belirlendi. İlk yıl Adana, Ankara, Isparta, İstanbul, Kayseri, Konya ve Maraş’ta öğretime başladı.

Çorum İmam Hatip Okulu’nun Açılışı:

İmam Hatip Okullarının açılışını arzu eden, maddi ve manevi desteğiyle devamlı bu okullara sahip çıkan halkımız,

yurdun her köşesinden din eğitimi isteğiyle merkezi hükümete başvurmaya başladılar.

Aynı heyecan Çorum halkını da sardı. Şehrin eşrafından bazıları, Çorum'da da bir İmam Hatip Okulu açılması için bir araya geldiler. Elli bir üyesi olan bir dernek kurdular. Kurucular arasında Nurettin Hacıismailoğlu, Rıza Peker, Mehmet Şahinci, Ahmet Şamlı, Ahmet Tütüncü, İhsan Sabuncuoğlu, Şevki Demirer, Hüseyin Kaynak, Hilmi Kadıroğlu, Ömer Kadife, Mehmet Kuşçu, İsmail Bezgin, Nuri Bilal gibi tanınmış isimler de vardı. Yönetim kurulu başkanlığına Çorum Noteri merhum İhsan Sabuncuoğlu'nu getirdiler. Başkan yardımcılığına Müftü Tevfik Ergun, muhasipliğe Evkaf memuru Mehmet Ergun, veznedarlığa Ahmet Tütüncü, katipliğe Aslan Bayburtlu seçildiler.

Dernek, ilimizde İmam Hatip Okulu açılması için bakanlığa gerekli başvuruda bulundu. Bakanlık, dernekten yeni yapılacak bina için 250.000-TL'nin bankaya bloke edilmesini ve üzerine okul binası yapılacak olan arsanın tapu suretinin teslimini istedi. O günün şartlarında büyük rakam olan bu meblağın temini, dernek yöneticilerini kara kara düşündürür ama yılmazlar. Çorumlular, bu isteklerin hepsini yerine getirirler. Tüccarlardan Mehmet Kuşçu ve İsmail Bezgin, 250.000 liralık banka blokesini, teminat mektubuyla garanti ederler. Gerekli tüm evrakı tamamlayıp bakanlığa teslim ederler.

İmam Hatip Okulu Kurma ve Koruma Derneği'nin 28 Şubat 1953 tarihli kongresinde alınan karar gereğince diyan başkanı İsmail Bezgin, Milli Eğitim Bakanlığına bir telgraf çeker:

“Bu gün toplanan genel kurulumuz, siz sayın vekilimize

saygılarının arzına ve Çorum’da açılacağına vaad buyduğunuz İmam Hatip Okulu’nun ilk fırsatta açılması hususunda yüksek himmetlerinizi tekrar istirhama ittifakla karar verilmiştir.”

Bütün bu iltifatlara rağmen girişimlere bakanlık olumlu cevap vermiyordu. Bunun üzerine 1953 yılı yazında kırk kişilik bir heyet Ankara’ya gitti. Zamanın Çorum milletvekilleri Ahmet Başbüyük ve Hüseyin Ortakçı’nın da öncülüğünde Sedat Bazar, Şevki Gürses ve Çorum heyeti önce Başvekil Adnan Menderes’le görüştüler. Okulun açılması için gereken sözü aldılar. Sonra Milli Eğitim Bakanı Rıfki Salim Burçak’la 24 Temmuz 1953’te ilk görüşme gerçekleşti. Ama bakan, müracaatlar sona erdi, açılacak okul sayısı tamamlandı, diyerek bütün çalışmaları boşa çıkaracak bir cevap vermişti.

Çorum heyeti, pes etmek niyetinde değildi. Bakandan olumsuz cevap alan heyet, Başbakan Adnan Menderes’le tekrar görüşmek istediler. Günlerce başbakanlık binası önünde beklediler. Zamanın iktidar partisinin il başkanı Hilmi Kadiroğlu, Çorum’da İmam Hatip Okulu’nun açılmasında kararlıydı. Bakanın tavrını içine sindirememiş ve heyete “Siz, Çorum’a dönün. Ben Menderes’le görüşeceğim.” diyerek onlara Ankara’da bin bir sıkıntıyla uzun süre kalamayacaklarını anlatmıştı. Heyet, Çorum’a dönmek zorunda kaldı.

Çorum halkı müjde beklerken buruk bir haberle sarsıldı. Ama umudunu yitirmedi. Çünkü Hilmi Kadiroğlu, Başvekil ile görüşecekti.

Hilmi Kadiroğlu, başvekilin yurt dışı gezisi için hava alanına gideceğini öğrendi. Ondan önce hava alanına var-

dı. Menderes uçağa yanaşırken Kadiroğlu, başvekilin tam karşısında belirdi. Adnan Menderes onu görüp, “Daha Çorum’a gitmedin mi?” deyince Hilmi Kadiroğlu “Ben, Çorum’a gidemem ki... Gidersem halk beni protesto eder.” diyerek bakan tarafından geri çevrilen dilekçeyi başbakana gösterdi. Merhum Adnan Menderes, cebinden bir kart çıkartarak “Çorum’da bu eğitim yılında bir İmam Hatip Okulu açılmıştır.” ibaresini yazıp imzalayarak il başkanı Hilmi Kadiroğlu’na verdi.

Hilmi Kadiroğlu, bu emri Milli Eğitim Bakanını götürdü. Bakanın söyleyecek bir sözü kalmamıştı. Çorum İmam Hatip Okulu’nun açılması için gerekli emir ve izin yazısını verdi. 31 Temmuz 1953 tarihli bu yazıyla Çorum’da İmam Hatip Okulu’nun açılışı gerçekleşmiş oldu.

Haber, Çorum’da büyük bir sevinçle karşılandı. Halk; yine ezan ve Kur’an okuyacak, imamlık yapabilecek, islama hizmet edecek, mihrabı, minberi, kürsüyü yeniden şenlendirecek gençlerin yetişeceği okullar açılıyor, diye sevinç gözyaşları döküyordu.

O günleri hatıralarında dile getiren Prof. Dr. Hayrettin Karaman hocamız, şunları anlatıyor:

“Çorum pazarı, Çarşamba günüdür. Bir tellal, pazarda ‘Ey ahali! Duyduk duymadık demeyin.’ diye başlar, bir şeyler ilan ederdi. Yanında bir iki çocuk, bazen da daha iyi anlamaya çalışan birkaç yaşlı bulunurdu. O gün çok kalabalık bir cemaat, tellalla beraber yürüyor. Ezan-ı Muhammedi’nin ilan edildiği güne benzer bir heyecan var. O heyecan içinde İmam Hatip Mekteplerinin açılacağını ilan ediyor. Bu işi kendiliğinden yapıyor. Ona bir makam, ‘ilan et’ dememiş. Allah rahmet eylesin, o Dellal Hüseyin Abi idi. Her

deyişte ayrı bir zevk alıyorlar ve ‘Elhamdülillah’ diyorlar, onunla birlikte dolaşıyorlar. Bu zevki ailem de işitip tatsın diye koşu koşu eve gittim. Onlara müjdeledim. Tabi dünyalar bizim oldu. Bu mektebin ilk öğrencilerinden biri olmaya niyet ettik.” (H. Karaman, Türkiye’de İslamlaşma ve Önündeki Engeller, sh.75)

Çorum’da İmam Hatip Okulu’nun açılış haberinin yayılmasından sonra 4 Ağustos 1953 tarihinde İmam Hatip Okulu Kurma ve Koruma Derneği başkanı merhum İhsan Sabuncuoğlu, Başvekil Adnan Menderes’e ve Maarif Vekili (Milli Eğitim Bakanı) Rıfki Salim Burcak’a teşekkür telgrafi çekti.

Bundan sonra tüm çabalar, okulun ihtiyaçlarını temine yöneldi. Bu da kısa sürede tamamlandı. Velipaşa Cami karşısında Laçinli Paşa tarafından tahsis edilen iki katlı mütevazı konakta 3 Ekim 1953 tarihinde yapılan bir törenle İmam Hatip Okulu, fiilen açıldı. Törene Çorum valisi Rüştü Ülgen, Milli Eğitim Müdürü Fahri Akıncı, yeni açılacak olan okulun müdür vekili ve Lise müdür yardımcısı Ahmet Varnacı, dernek başkanı ve yöneticileri, siyasi partilerin il başkanları ve temsilcileri, esnaf, tüccar, köylü, kentlisiyle kalabalık bir halk kitlesi katıldı. Herkes sevinçli ve coşkuluymdu. Bu münasebetle ilkokul öğretmeni Hüseyin Sunal, bir konuşma yaptı. Çorum’un bir eksiği olan böyle bir mektebe kavuştuğundan dolayı haz duyduğunu belirttikten sonra şöyle diyordu: “ Bu gün şu kutsal mektebin açılma gününü görmek şerefine ermiş bulunmaktayız. Bu mutlu günün hatırasını, manevi bir huzur içinde vicdanlara dolan inşirah ve sevincimizi ilelebet yaşatacak ve yaşayacağız.”

Vali Rüştü Ülgen'in açılış kurdelesini keserken yaptığı konuşma, tarihi bir mesaj niteliğindedir: "Bu ilim ve ifan ocağı, memlekete hayırlı olsun ve feyzinden memlekete nurlar saçılınsın." Halk, sevinç gözyaşlarını tutamıyordu. Coşku doruktaydı. Vali Rüştü Ülgen'in bu temennisini Çorum basını da sevinç ve coşkuyla verdi: "Sayın valimiz, bu hitabıyla kalbimizde olan temennilere tercüman oluşu, vilayetimize teşrifi gününden beri kendilerini bir uğur saymaklığımızda aldanmamış olduğumuza olan inancımızı kuvvetlendirmiştir." (Yeni Çorum Gazetesi, 7.10.1953)

Necmi Şamlı'nın Çorum İmam Hatip Okulu Müdürlüğüne atanışı:

Çorum İmam Hatip Okulu'nun açılışından on gün sonra 15 Ekim 1953 tarihinde Sayın Necmi Şamlı, müdür olarak atandı ve göreve başladı. Merzifon'da Sanat Enstitüsü müdürlüğünün asaleti onaylandığı sırada Çorum'dan gelen ısrarlı teklifler üzerine hiçbir alt yapısı bulunmayan bir okulun müdürlüğünü tercihen kabul etti.

Hocamız, bu görevi kabul edişinin yakın çevresindeki yankılarını anlatırken konuyu şöyle dile getiriyor ve "Sanat Enstitüsü Müdürlüğünü reddetmemi anlayamadılar. Halbuki bu, çok basitti. Dünya nimetine ahiret saadeti tercih meselesiydi." diyerek gerekçesini ortaya koyuyordu.

İmam Hatip Okulu hakkında hiçbir bilgisi ve önyargısı olmadığını da beyan eden Necmi Şamlı, açıklamasını şöyle sürdürüyordu: "Şunu da itiraf etmeliyim ki İmam Hatip Okulu müfredatı üzerinde hiçbir bilgim yoktu. 15 Ekim 1953 tarihinde yepyeni fakat yokluk içindeki bu okulda

sorumluluğu üstlendim. Okul açılmıştı. Sıralar ve eşyalar devşirmeydi. Ama halk heyecanlıydı. Bu okulda 1967 yılı Nisan ayına kadar çalıştım.”

Çorum İmam Hatip Okulu Kurma ve Koruma Derneğinin gayretleri ve Menderes hükümetinin resmi müsaadesiyle açılan okulumuz, Velipaşa Camii karşısındaki Paşa'nın Konak diye bilinen iki katlı ve altı odalı binada eğitim öğretime başlamıştı.

Laçinli Paşa'nın konak

İlk anda 45 öğrenci kaydoldu ama ayrılanlar ve devamsızlıktan kalanlar nedeniyle bu ilk öğretim yılı 39 öğrenciyle sürdürülebildi. Sıralar derlemeydi. Harman zamanı köylere çıkılıp yardım toplanmak suretiyle okulun bir takım ihtiyaçları karşılanabiliyordu. Zaten bakanlık sadece bir öğretmen kadrosu vermiş ve diğer ihtiyaçların yerel halk ta-

rafından karşılanması şartıyla okulun açılmasına izin vermişti. Binanın fiziki kapasitesi de gelişmeye imkan vermiyordu. Acilen yeni bir binanın yapılmasına ihtiyaç duyuluyordu.

Bina Sorunu:

Bu nedenle bugün okulumuzun üzerinde bulunduğu arsa satın alındı. Ancak burası imar planında da yeşil saha görülüyordu. Öncelikle bu durumun düzeltilmesi gerekiyordu. 1954 yılının yaz ayları, bu durumun düzeltilmesiyle geçti. Bu arada köy kent dolaşarak yardım toplamaya da devam ediliyordu.

1954 yılının Ağustos ayında bu arsa üzerine okul yapımına başlanmak üzere bir tören düzenlenmiştir. Bu temel atma törenine Çorum valisi, milletvekilleri, Milli Eğitim müdürü, şehrin ileri gelenleri ve kalabalık bir halk topluluğu katılmıştır. Bu törende dernek başkanı İhsan Sabuncuoğlu, çalışmalar hakkında bilgi vermiş ve şöyle devam etmiştir: “Vilayetimiz dahilinde mahalle ve köy olarak bine yakın teşekkül bulunmakta ve bunların her birisinde bir veya iki cami ve mescit mevcut görülmektedir. Bu mescit ve camilerin çoğunun devletçe tanınmış imam kadroları olmadığı halde halkın yakın alakası dolayısıyla hiçbir zaman imamsız kalmamaktadır. Fakat imamlık vazifesini üzerine alacak şahsiyetlerin ilmi ve mesleki kifayetli ve ehliyetli kimselerden olması, kültürlü insanlar bulunması arzu edilmekte, İslami ve asri bilgilere hakkıyla sahip ve hurafelerden uzak imamlara, hocalara ihtiyaç göz önünden kaçırılmamak gerekmektedir...”

“Çok şükür, gerek derneğimiz mensuplarının ve gerek

Çorum hayırseverlerinin gayret ve destekleriyle ve cemi-yetimizce kiralanan hususi binada, geçen sene bu okul, hükümetçe açılmıştır. Ve işte bina arsası alınmış ve inşaat müsaadesi sağlanmıştır. Ve işte Milli Eğitim Bakanlığınca verilen planlar çerçevesinde okul inşaatına başlanmıştır.

“Bu okul binası inşaatını başarabilecek kadar elimizde bu-gün için hazır paramız yoktur. Fakat para temini bakımın-dan hiç de ümitsiz değiliz. Ümitliyiz ve eminiz. Çünkü hal-kımızın, belediyemizin, vilayetimizin ve devletimizin yar-dım ve desteklerinden eminiz, buna inanlıyız. Hepimizin az veya çok maddi ve manevi yardımlarıyla inşallah bu okul binası yapılır, tekemmül eder ve okul tedrisata bu-rada başlar ve devam eder. Vatan ve millete hayırlı evlat-lar ve kültürlü imamlar yetiştirir. Derneğimiz mensupları, hiçbir maddi ve şahsi gaye gözetmeyerek mahza bu kültür ve ilim yuvasının Çorum için hayırlı olacağına inanıyor ve çalışıyorlar. Muvaffakiyete erişeceğimizden emin bulun-uyoruz. Yeter ki kadirşinas halkımız ve büyüklerimiz sağ ve var olsunlar.”

Büyük bir coşkuyla temel atma töreni gerçekleştirildikten sonra yardım toplama çalışmalarına ağırlık verildi. Okul müdürümüz Necmi Şamlı da okulun hocaları, kentin eş-rafı ve hafız öğrencilerden oluşan ekiplerle köy köy dola-şıp durumu halka anlatıyor ve yardım topluyorlardı. İmam Hatip Okulu inşaatını gören herkes, elinden geldiği ka-dar yardım yapmaya çalışıyordu. Parası olan para, bağı-nın bahçesinin kenarında ağacı olan kerestelik ağaç veri-yordu. Pek çok kadının çeyizinde sakladığı altın ve ziynet-leri bozdurup inşaatta harcansın diye getirdiği biliniyor-du. Hiçbir maddi gücü olmayanlar da inşaatta ücretsiz ça-

lışıyorlardı. Derneğin gayreti halkın yardım ve desteğiyle 1955-1956 öğretim yılında binanın birinci katında öğretime başlanabildi. 1957 yılında inşaat tamamlanabildi. O günün şartlarında imkansızın başarılmış olması, dostlarımızı sevindirdi.

Çorum İmam Hatip Okulu idare binası

İdare Binası

Burada bir hususu daha belirtmeden geçemeyeceğim. Bu arsa üzerinde aynı tarihte iki bina yapılmıştır. Birisi tamamlanıp ifraz işlemleri ikmal edildikten sonra Öğrenci Yurdu olarak kullanılmak kaydıyla Vakıflar Genel Müdürlüğüne devredilmiştir. İkincisi de İmam Hatip Okulu binası olarak hizmete sunulmuştur. Arsa ve binanın tapusu da taahhüt edildiği gibi İmam Hatip Okulu olarak kullanılmak kaydıyla, vali ve resmi zevatin da katıldığı bir törenle 10.1.1959 tarihinde Milli Eğitim Bakanlığına devredilmiştir. Bu bina, halen Çorum İmam Hatip Lisesi'nin idare binası olarak hizmet vermeye devam etmektedir.

Öğretmen Sorunu:

Ancak okulumuzun tek sıkıntısı okul binası değildi. En önemlisi öğretmen sorunu. Kültür derslerinin pek çoğu, diğer okullardan gelen öğretmenlerle kapatılıyordu. Meslek dersleri ise müftü, vaiz, imam ve bazı ilkökul öğretmenleriyle doldurulmaya çalışılıyordu. Fakat meslek derslerinin adı ve müfredatı olsa bile ders kitapları yoktu. Bunun sıkıntısını o dönemin idarecileri, öğretmenleri ve öğrencileri çok iyi biliyorlardı.

İdare binası önünde Necmi Şamlı ve öğretmenlerimiz (1960)

Okulda İlahiyat Fakültesi mezunu Osman Duman ve Tevfik Rüştü Erkul'dan başka öğretmen yoktu. Sonra Niyazı Ceylani de kadroya katıldı. Meslek derslerine müftü, vaiz ve imamlardan seçme kişiler giriyorlardı. Tefsir, hadis gibi derslere Müftü Tevfik Ergun, vaiz Server Ahıskalı, vaiz Mustafa Özel (Sonra müftülük de yapmıştır.), Arapça dersine Velipaşa Camii imam hatibi Mehmet Büyükkareli, Kur'an-ı Kerim dersine Ulu Camii İmam hatibi H. Recep Camcı hoca efendiler giriyorlardı. Siyer, Din dersi gibi derslere başta Hüseyin Sunel olmak üzere ilkokul öğretmenleri geliyordu. Öğretmen menşeli olmayan hocalarımızın pek çoğu yeni müfredat ve eğitim sistemine uymakta zorluk çekiyorlardı.

Kültür derslerine ise çevre liselerden ve ilkokullardan öğretmenler geliyordu. Seyhan Eralp, Yusuf Saygı, Leman Sansar, Metin Erkuş, Perihan Alper, Sadi Leblebicioğlu,

Mustafa Sucuoğlu, Őerafettin Oğuz, Őerafettin Kavaklı gibi öğretmenlerin yanı sıra Elvan Güneş, İsmail Hakkı Altınsoy gibi veteriner, Dr. Ziya Barudi gibi hekimler, Nurettin TayŐi gibi hukukçular da bazı dersleri dolduruyorlardı. Bu bir geçiŐ sreliydi. Sadece orum'da değil Türkiye'nin her yerinde yeni açılan okulların durumu buydu. İleriki yıllarda hem meslek dersleri hem de kültür dersleri ğretmenlerinin sayısı artacaktır.

Kültür derslerinin müfredatı ortaokulların ve klasik lisenin müfredatına benzediği için kitap bulmak mümkündü. Ancak meslek derslerinin resmen bir müfredatı varsa da buna uygun olarak hazırlanmıŐ ders kitapları yoktu. Ders kitaplarının Talim Terbiye Kurulu'ndan geçip basılması belki zaman alabilirdi ama hiçbir yardımcı ders kitabı da yoktu. Meslek dersleri öğretmenleri, bu Őartlar altında ders yapmak zorundaydılar. Onlar da ders notu yazdırmakla bu açığı kapatmaya çalıŐıyorlardı.

Yatılı Sorunu:

Öğrencilerin çoğunluğu kırsal kesimden geliyordu. Ailelerinin durumu pek müsait olmadığı için sağlıksız yerlerde barınmak durumunda kalıyorlardı. Onlara maddi yardım sağlama, geçici bir zmd. Asıl zm, onların kalabilecekleri yurtları kurabilmek ve yatılı okumalarına imkan hazırlamaktı. Vakıflar ğrenci Yurdu ve imaret, işte bu ihtiyaçtan dođmuŐtu.

Eski Vakıflar Öğrenci Yurdu

Ama en ideali parasız yatılı imkanını sağlamaktı. O sağlanıncaya kadar öğrencilere gıda, giyim kuşam ve harçlık yardımına devam edilecekti. Dernek imkanlarıyla idare binasının bodrumunu yemekhane, Güvercinlik adı verilen çatı katını da yatakhane yapmak suretiyle geçici bir yatılı sistemi kurulmuştu.

Necmi Şamlı hocamız, sürekli olarak bakanlığa yatılı ihtiyacı konusunda rapor veriyordu. Yatılı olmadığı takdirde İmam Hatip Okullarında formasyon eğitimi yapılamayacağı bildiriyordu. Nihayet bakanlığa çağrılıp görüşlerine başvuruldu. Bu girişimlerin sonucunda 1962- 1963 öğretim yılında Devlet Parasız Yatılı kadrosu verildi. Teklifi götüren Çorum İmam Hatip Lisesi Müdürü olduğu için Edirne'den Rize'ye kadar yirmi sekiz ilin parasız yatılı sınavlarının yapılma sorumluluğu da okulumuza yüklendi. Parasız yatılı kontenjanı, yıldan yıla artıyordu. Böylelikle

ülkemizin pek çok yerinden başarılı öğrenciler gelerek Çorum İmam Hatip Okulu'nda öğrenim görebiliyorlardı. Zamanla buna paralı yatılı imkanı da eklenecekti. Doğal olarak bu da yeni yük ve yeni inşaat demektir.

Önce tanıtım:

Merhum Necmi Şamlı Bey, sosyal yönü güçlü bir insandı. Milli bayramlarda sunuculuk yaparken mübarek gecelerde de Ulu Cami'de vaaz ederdi. Okulun tanıtımında etkili olacağını bildiği her yolu denerdi. Köylere, ilçelere, camilere vaaz ve irşat ekipleri gönderirdi. Böylelikle onlara mesleki tatbikat imkanı sağlardı.

Okulumuzun bando takımı vardı. Boru trampet takımı diye de bilinen bu ekibin gür sesli ve canlı bir eda ile bayram yerine girişi, halkı coştururdu. Ama milli bayramlara daha farklı, daha heyecanlı bir hava katmak gerekiyordu. Bu düşünceden hareket eden Necmi Şamlı, Hafız Recep Camcı hocamızın öncülüğünde Mehter Takımını kurdu. İlk mehterbaşı da Abdulkadir Ozulu idi. Öğrenciliğimde ben de Mehter Takımında görev yaptım. Milli bayramlarda İmam Hatip Okulu'nun Mehter Takımı çıkınca sokaklarda sevinç çığlıkları atılır, coşku doruğa çıkardı. Milli bayramların akşamları Mehter Takımının Fener Alayı olurdu. O saatlerde halk sokaklara dökülür, ilgi ve heyecanla izlerlerdi. Ben de bu heyecana defalarca tanık oldum.

Çorum İmam Hatip Okulu Mehter Takımı

Necmi Şamlı hocamız, bu da yetmez deyip Mevlana'yı anma ve Şeb-i Arus geceleri düzenlemeye başladı. Recep Camcı hocamızın gayretleriyle kalabalık bir Semazen Ekibi yetiştirdi. Mevlana'yı Anma Törenlerine ilgi büyüktü. Yer bulup izleyebilenler, kendilerini şanslı sayıyorlardı.

Necmi Şamlı Mevlana ihtifalinde açış konuşması yaparken

Hafız Recep Camcı Hoca ile Mevlana ihtifalinde sema gösterisi

Recep Camcı hocamız ve semazenler

Mevlana Anma Töreni ve semazenler

İmam Hatip Okulu'nu kabuğuna mahkum etmek isteyenlere karşılık Necmi Şamlı, kültüre ağırlık veriyordu. Her yıl sınıflar arası bilgi yarışması ve münazaralar yapıyordu okulumuzda. Liseler arasında yapılan münazaralarda ve bilgi yarışmalarında hep birinci oluyordu okulumuz. O

günün şartlarında halka açık gazete ve dergi çıkartmak imkansızdı ama hem okul adına hem de sınıflar adına duvar gazeteleri çıkartılıyordu. Ayrıca sene sonlarında hemen her sınıf, bir eğlence gecesi düzenlerdi. Mütevazı salonlarımız, hıca hınç dolardı.

Spor da ihmal edilmemişti. Başta güreş olmak üzere sporun her dalında ve atletizmde sağlanan başarılar sonucu alınan kupa ve madalyalar, idare binasının girişindeki vitrinde sergilenirdi.

Necmi Şamlı görev başında

Güreşte hiçbir okul bizi geçemiyordu. Zira bölge güreş antrenörü rahmetli Adil Candemir, Kurma ve Koruma Derneğimizin üyesiydi ve güreş ekibimizi canla başla çalıştırıyordu. Liseler arası güreş müsabakalarına Çorum'dan giden öğrencilerin büyük çoğunluğu, İmam Hatip Okulu güreşçileriydi. Voleybol ve basketbolda da iddialıydık. Ya il birincisi ya da ikincisi oluyorduk.

Ama Ulu Cami'yi asla ihmal etmezdi. Mübarek gecelerde mevlit, ilahi ve Kur'an tilavetiyle gönüllerde taht kurulmasını sağlamıştı. Zira öğrenciler arasında pek çok hafız vardı. İstanbul'daki hafız ve mevlithanlarla boy ölçüşecek konumda olanları, Ulu Camide mübarek geceleri şenlendirirlerdi. Bu ekibin başında hafız Kenan Taştan ve Fikret Güven (Sonra vali olmuştur.) geliyordu.

Sınıflarda okunan hatimler, Ulu Cami'de dualanırdı. Okulumun kuruluşundan inşasına, yaşatılmasına, fakir öğrencilerin okumalarına yardım edilmesine kadar her konuda emeği geçenlerin ahirete intikal eden yakınlarının ruhlarına bağışlanırdı. O anda camide yükselen amin sesleri, yüreklerdeki coşkunun dile gelişinden başka bir şeyle ifade edilemezdi.

Çorum imam Hatip Okulu, o dönemde bölge okulu gibiydi. Amasya, Samsun, Ordu, Giresun, Kastamonu gibi pek çok ilde henüz okul açılmamıştı.

Necmi Şamlı Bey, Hafız Recep Camcı hocamızın hazırlayıp yetiştirdiği mevlit ekibi ve ilahi korosuyla bir Karadeniz turu yapmışlardı. Samsunda Büyük Camide Çorum İmam Hatip Okulu öğrencilerinin okumuş olduğu Mevlid-i Şerif, Samsunluların gönüllerini fethetmişti. Samsunlu Eczacı Mustafa Özmen'in Çorum gazetesine

göndermiş olduğu mektupta bu husus şöyle ifade ediliyordu: “24.3.1957 Pazar günü misafirlerimiz Çorum İmam Hatip Okulu öğrencilerinin manevi ziyafetinde bulduk. Büyük Cami-i Şerif’te öğle namazını müteakip başta öğretmenleri Hafız Recep Bey olduğu halde okul talebeleri tarafından Mevlid-i Şerif ve Aşr-ı Şerifler kıraat olunmuştur. Okulun daha ilk yıllarında talebesine sunduğu füyuzat-ı maneviyyeyi biz Samsunlular da doya doya içtik. Mukaddes mabetlerimizde vazife alan imam ve hatiplerimizin böyle mükemmel bir ilim ve irfan kaynağında yetişmeleri çok önemli bir davadır...”

Oralarda binlerce insan, bu manevi ziyafetinden etkilenmiş ve çocuklarını bu okulda okutmak için Çorum’a göndermişlerdi. Bunun tabii sonucu olarak hemen her sınıfta öğrencilerin yarısı Karadeniz bölgesindendi.

Hep inşaat hep yenilik:

Benim Çorum İmam Hatip Okulu’na başladığımda Necmi Şamlı Bey, kırkına merdiven dayamıştı. Çok çalıştığı ve bir hayli yorulduğu belliydi. O binaların yapımında öğrenci ve ustalarla birlikte çalıştığı anlatılırdı. Okula, yeni başladığım yıl, Tatbikat Camii inşaatında görmüştüm onu. Ya ustalarla sohbet ediyor ya da proje üzerinde görüşlerini aktarıyordu. Yanında ikinci müdür diye bildiğimiz hizmetlilerden rahmetli Bilal Ağa vardı. Ona da sürekli talimat yağdırıyordu. Tatbikat camimizin yeri de Mahmut Hoşgör’den satın alınmıştı. Burası bakımlı bir bağ idi. Mahallenin ortasında kalmıştı.

İmam Hatip Okulu Tatbikat Camii

Okul büyüdükçe ve öğrenci sayısı arttıkça, hem mahalle- nin ihtiyacını karşılayacak, hem de öğrencilerin uygulama yapacağı bir camiye ihtiyaç duyulmaya başlamıştı. İşte bu duygularla alınan bu mekana cami yapımına başlanmış- tı, hem de yontma sarı taştan. Sarı taşı da rast gele kullan- mamıştı. Önce numune getirtip denemişti. Kızgın güneş- te beklettiği küçük boyuttaki taşları buzdolabına sokarak sıcak ve soğuğa karşı dayanıklılığını test etmişti. Ondan sonra bu taşlarla ördürmüştü duvarları.

Bugün idare binası diye adlandırılan ilk bina, artık ihtiyaca cevap vermiyordu. Onun için Tedrisat Binası dediğimiz büyük binanın yapılmasına karar verildi. Orada da bir taşeron gibi çalışıyordu. Koca bina, birkaç yıl içinde tamamlandı ve 1965 yılından itibaren her yıl bir katı olmak üzere kullanılmaya başlandı. Bir dönem bodrum katı yemekhane, çatı katı da konferans salonu olarak hizmet verdi. Üç katında dersane olarak kullanılabilir en az on beş sınıf vardı.

Çorum İmam Hatip Okulu; idare binası, tedrisat binası ve tatbikat camii ile bir külliye görünümünü almıştı. Diğer binalar, daha sonra inşa edilecekti.

Arkada Tedrisat binası İnşaat Halinde

Arkada Tedrisat binası İnşaat Halinde
(Fotoğraftaki kişi Mustafa Dilekçi)

Tedrisat Binası

Derslerdeki coşkusu:

Necmi Şamlı hocamız, idareciliği kadar derslerde de başarılıydı. Mesela dördüncü sınıfta Hitabet Dersimizi gelmişti. Vaaz etme ve hutbe okuma tekniklerini ondan öğrenmiştik. Beşinci sınıfta Tarih dersimize geldiğinde onu can kulağıyla dinlerdik. Öyle bir tarih anlatırdı ki kendimizi savaş meydanlarında hissederdik. Şehitlerin son nefesini, at kişnemelerini, cengâverlerini naralarını duyar gibi olurduk. Dersten tarihi bir belgesel izlemiş gibi çıkardık. Asıl branşı tarih olduğu için onda çok başarılıydı. Ama vaaz ve hitabette de bir o kadar başarılıydı.

Tarih merakı, edebiyatla birleşince radyo tiyatroları da ortaya çıkabiliyordu. Pilevne Savunması ve Kanije Savunması gibi radyo tiyatrolarının Türkiye Radyoları'ndan yayımlandığını kendisi anlatmıştı.

Türkçe öğretmenliği nedeniyle olsa gerek Türk Dil Kurumu'nun hazırlamış olduğu Tarama Sözlüğü'ne Çorum yöresiyle ilgili pek çok kelime gönderdiğini yine kendisinden dinlemiştik.

Kendisine sizi en çok sevindiren olaylar nelerdir diye sorulduğunda şöyle demişti: “Çalışmalarında beni en çok sevindiren hususlardan biri, Yüksek İslâm Enstitüsü'nün açılması ve mezunlarımızın bu enstitüye girmeleri; öğrencilerimizin herhalde başarıya ulaşmasıdır. Vali, yargıç, avukat, öğretim üyesi (Profesör, doçent v.s.) işadamı, öğretmen, idareci olan talebelerimden aldığım her yeni mesaj, benim için yeni dünyaların kurulmasına sebep olmaktadır. Hele bir fakülte dekanının “Ellerinizden öperim” mesajı, bana dünyanın en büyük mutluluğunu yaşatmaktadır. Müftü ve vaiz olanları dinlemek de zevklerin en büyüğü olmaktadır”

Necmi Şamlı, artık kendisini İmam Hatip Okulu'na adanmıştı. Gecesi gündüzü yoktu. Okulla öğrencilerle ilgilenirdi. Öğrencilerine değer verirdi. Okula kaydolup devam edemeyen öğrencileri bile onun yanında değerliydi. Hatta okulda öğrenci olmadığı halde bahçesinde oynayan komşu çocuklarını bile diğer okul öğrencilerinden farklı görür ve onlarla ilgilenirdi.

Necmi Şamlı ve öğrencileri

Necmi Şamlı hocamız döneminde okuyan her öğrencinin onunla ilgili mutlaka pek çok hatırası ve söyleyecek sözü vardır. O, öğrencilerinin dertleriyle yakından ilgilenir, yatılılara özen gösterirdi. Evlerde yalnız başına kalanları baskın vâri ziyaret eder, ihtiyaçlarını gidermeye çalışırdı. Kahvehanelere, sinemalara kaçarak derslerini ihmal edenlerin sıkı takipçisiydi. Okula gelen zekat fitre ve yardımları, başkalarının haberi olmadan ihtiyaç sahiplerine dağıtmaya çalışırdı.

Necmi Şamlı Döneminde Öğrenci Durumu:

Necmi Şamlı, kurucu müdür olarak geldiği Çorum İmam Hatip Okulunda toplam on dört yıl görev yapmıştır. 1953-1954 öğretim yılında 39 öğrenciyle öğretime başlanmıştır. Öğrenciler de velileri de okulun geleceğini hiç sorgulamıyorlardı. Okulu bitirdikten sonra ne iş yapabilecekleri, nasıl bir görev üslenebilecekleri konusunda hiçbir bilgileri yoktu. Mezun olduklarında İlahiyat Fakültesi de dahil hiç bir fakülteye alınmayacaklardı ama gidebilecekleri bir yüksek okul da yoktu. Henüz Yüksek İslam Enstitülerinin açılışı gibi bir düşünce ve beklenti de yoktu. Ama öğrenciler, bunları hiç hesap etmeden derslerine çalışacak ve başarılı bir din görevlisi adayı olarak kendilerini yetiştireceklerdi. Velilerde de güçlü bir iman ve ihlas vardı. Çocuklarının geleceği ve rızkı konusunda hiçbir tereddütleri yoktu. Allah'a güvenleri tamdı. Çocuklarının ahlaklı ve dindar yetişmelerinden başka bir beklentileri yoktu. Velilerin bu beklentilerini karşılayabilmek ve öğrencileri iyi yetiştirebilmek için önce fiziki imkanların olması gerekliydi ama okulun hiçbir alt yapısı yoktu. Bina, ders araç

ve gereçleri, hatta öğretmenleri bile yerel imkanlarla temin edilecekti. Bir mühür, bir müdür mantığıyla okul açılmıştı. O, bu imkansızlıkların hepsinin üstesinden geldi. Okuldan ayrılırken idare ve tedrisat binasının yanı sıra tatbikat camini de okula kazandırmıştı. Milli Eğitim camiasının hiç beklemediği bir gelişmeyi sağlayarak Çorum İmam Hatip Okulu'nun adını ve ününü hem il çapında hem de Türkiye çapında duyurmuştu.

1953-1954 öğretim yılında sadece orta kısım vardı. 1957-58 öğretim yılında lise kısmına kayıt yapılabilmmişti. Necmi Şamlı'nın Din Eğitimi Genel Müdürlüğü'ndeki yeni görevine gideceği tarihe kadar Çorum İmam Hatip Okulu'nun orta kısmına 1509, lise kısmına 270 öğrenci kaydolmuştur. 1966-1967 öğretim yılı sonuna kadar orta kısımdan 332, lise kısımdan 128 öğrenci mezun olmuştur. Bu dönem içinde okula kaydolan öğrenci sayısı, tabloda da görüldüğü gibi, toplam 3 875'dir.

Necmi Şanlı döneminde

Çorum İmam Hatip Okulu'nda Öğrenci Durumunu Gösterir Tablo

Öğretim yılı	Orta kısım		Lise kısım		Toplam Öğr. Sayısı
	Yeni Kayıt	Mezun	Yeni Kayıt	Mezun	
1953- 1954	39				39
1954-1955	28				61
1955-1956	47				99
1956-1957	46	13			127
1957-1958	47	17	17		151
1958-1959	39	31	21		171
1959-1960	59	27	23	13	200
1960-1961	75	31	30	19	231
1961-1962	111	15	25	18	280
1962-1963	122	23	15	19	326
1963-1964	155	28	21	17	367
1964-1965	206	42	23	9	464
1965-1966	263	43	40	12	603
1966-1967	272	62	55	21	756
Genel toplam	1509	332	270	128	3875

1966-1967öğretim yılı 5 A sınıf albümü

Çorum İmam Hatip Okulu, imkânsızlıklarla eğitim ve öğretim başlamıştı. Bu okula öğrencilerini gönderen velileri tebrik etmek gerekir. Okula kayıtlarını yaptırıp sebatla tahsillerine devam eden öğrencileri takdir etmek lazımdır. Bu bağlamda öğrenci kütüklerindeki resmi kayıtlara göre ilk öğrencilerimizi sıralamayı tarihi bir görev sayıyorum: Mustafa Ahıskalı (Vaiz), Prof. Dr. Ahmet Lütfi Kazancı (İlahiyat Fakültesi öğretim üyesi), Hasan Karaca (İlköğretim müdürü), Ahmet Özkan (İmam), Nurettin Yaz

(Öğretmen), Prof. Dr. Emrullah Yüksel (İlahiyat Fakültesi öğretim üyesi), Ahmet Usta (İlahiyat Fakültesi öğretim üyesi), Hacı Mehmet İlhan (Müftü), Ahmet Uçak (Esnaf), Mehmet Yıldırım, Hüseyin Horan (Vaiz), Mustafa Köksal, Muhlis Yılmazeli (Öğretmen), Metin Cankat, Şahin Kale, İsmail Tuzcu, Memduh Olgaç, İsmet Demiray, Abdulkadir Ozulu (Anadolu Lisesi Müdürü), Ahmet Kış (Tüccar), Fuat Ceyhan, Yılmaz Yapar (İlkokul müdürü), Hüsametdin Tepe, Halil Yıldırım, Fevzi Seçer (Müftülükte şef), Osman Biçici (Öğretmen), Şeref Sezikli (Öğretmen), Hulusi Sakallı, Halil İbrahim Çıplak (İlkokul müdürü), Atf Özseçer (Öğretmen), Ahmet Şengül.

Çorum İmam Hatip Okulu, 1959-1960 Öğretim yılında ilk mezunlarını vermiştir. Diploma defterlerine göre ilk mezunlar şunlardır:

Ahmet Özken, Ahmet Lütü Kazancı, Şeref Sezikli, Metin Cankat, Hüsametdin Tepe, Atf Özseçer, Mustafa Ahıskalı, Muhlis Yılmazeli, Hasan Karaca, Hüseyin Horan, Tekin Buran, Abdurrahman Bulut.

Necmi Şamlı

Ankara'ya gidişi:

1967 yılı Nisan ayında hocamızın Ankara'ya gideceğini öğrendik. Din Eğitimi Genel Müdürlüğü'nde Personel Şubesi Müdürlüğü'ne atanmıştı. Oradayken bile Çorum'la ve okulla gönül bağı sürüyordu. Ankara'ya yolumuz düştüğünde daima makamında ziyaret ederdik. Ziyaretine giden herkesi adı soyadı ve numarasıyla karşılardı. Müthiş bir hafızası vardı. Hepimiz onun bu yönüne hayrandık. Bayramlarda dostlarından ve öğrencilerinden gelen tebriklere mutlaka karşılık verirdi. Cevapları, genellikle gelen tebriğin üslubuna uygun olurdu. Bunun en canlı örneği, okulumuzda yıllarca baş muavinlik yapmış olan Nurettin Doğmuş'un tebrik kartına vermiş olduğu cevaptır. Sayın Doğmuş, şöyle yazmıştı:

*Bu mübarek bayramın şükür idrakindeyiz.
Her vakit öpülmeye layık olan eliniz,
Bu kez ulvi duygularla öpülmeli diyorum.
Ne olur kırmayınız, istirham ediyorum.*

Sayın Necmi Şamlı'nın cevabı da maznun tarzdadır:

*Geçmiş bayramınız mübarek olsun.
Bütün günleriniz mutluluk dolsun.
Öpülmeye değmez benim ellerim,
El öpenleriniz gayet bol olsun.*

*Saygıda kerimsin sevgin çok olsun
Dostların çok olsun, düşmanın solsun.
Ömrün uzun olsun saadetlerle
Allah'tan niyazım gönlün hoş olsun.*

Necmi Şamlı hocamız, on dört yıllık hizmet döneminde

binaları, Tatbikat Camii, öğretim kadrosu, paralı ve parasız yatılı sistemleriyle okumuzu epeyce rayına oturtmuştu. Halka yabancı ve halka tepeden bakan bir eğitim kurumu yerine halkla bütünleşen milletin gönlünde taht kuran bir İmam Hatip Okulu bıraktı. Dönemindeki eğitim kurumlarıyla kültürel etkinliklerde, sportif karşılaşmalarda öncü konuma gelmiş bir okul devretti gelecek döneme.

Necmi Şamlı hocamızın Ankara'ya gidişinden sonra bir süre Mehmet Çakır hocamız müdür vekilliği yaptı. Mustafa Göl müdür olarak tayin edildiyse de üç beş ay sonra Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü'ne Kur'an-ı Kerim hocası olarak gitti. Yerine Mehmet Metin Aşkın hocamız altı ay müdür vekili olarak görev yaptı. Sonra Halis Ayhan hocamız müdür olarak atandı. O da birkaç yıl görev yaptıktan sonra Kayseri Yüksek İslam Enstitüsü öğretim üyesi olarak Çorum'dan ayrıldı. Yerine Mehmet Yıldırım atandı. On yıldan fazla bu görevi sürdürdü. Gemlik İmam Hatip Lisesi müdürlüğüne atanarak buradan ayrılmasından sonra Çorum Atatürk Lisesi müdür yardımcısı Yahya Acar, okulumuza müdür oldu. O da on yıldan fazla görev yaptı. Sonunda Sivas İmam Hatip Lisesi müdürlüğüne atandı. Yahya Acar'dan münhal kalan müdürlüğe okulumuzda müdür yardımcısı olarak görev yapan Mehmet Kiraz, 1995 yılında atanmış olup halen bu görevi sürdürmektedir.

1953 yılından 1967 yılı Nisan ayı sonuna kadar Çorum İmam Hatip Okulu'nda müdür olarak hizmet vermiş olan Necmi Şamlı hocamız, on yıl kadar da Din Eğitimi Genel Müdürlüğü'nde Personel Şube Müdürü olarak hizmet verdi. 1977 yılında aynı dairede Genel Müdür yardım-

cılığına atandı. Aynı yıl bu görevine ek olarak Bakanlık Müşavirliğine atandı. İki görevi bir arada yürütürken 1979 yılı Mart ayında emekliye ayrıldı. Böylece otuz dört yıl süren meslek hayatına resmen son vermiş oldu.

Emekliliği:

Necmi Şamlı, resmen emekli olmuştu ama gerçekte emekli olamamıştı. O, hizmet aşkıyla dolu bir insandı. Emekli olunca kabuğuna çekilecek bir kişiliğe sahip değildi. Okumaya, yazmaya, bildiklerini anlatmaya devam etti. Resmi görevde iken yapamadığı bazı şeyleri rahat yapabilecek konuma gelmişti.

Evinin yakınında bulunan Maltepe Camii'nin fahri vaiziydi. Zaman zaman kürsüye çıkıp vaaz ederdi. O coşkulu üslubuyla İslamı anlatırdı. Avlu içindeki dernek binasında din görevlileri ve cemaatle sohbet ederdi.

Namaz vakitleri dışında ikinci adresi Gül Yayınevi'ydi. Gül Yayınevi'nin sahibi, Merzifon Sanat Enstitüsü'nde birlikte çalıştığı meslektaşı Salim Savcı idi. Her ikisi de birbirlerini çok severlerdi. Orada yazarlarla, meslektaşlarıyla sohbet eder, hemşehrileriyle hasret giderirdi.

Bu arada ünlü İslâm Tarihçisi M. Asım Köksal ile dostluğu ilerletmişti. Onun tarih sohbetlerinden büyük zevk aldığı anlatılırdı. Zaten kendisi de tarihi konuları heyecanla anlatmasıyla bilinirdi. Bu dostluğun onun manevi hayatında büyük iz bıraktığına dair bilgiler almaya başlamıştık. Bu dönemde iki kez hacca gitmişti.

Aradan yıllar geçse de hocamızla gönül bağımız sürüyordu. Adını duyduğumuzda bile heyecanlanıyorduk. Onunla ilgili her haber, mutlaka dikkatimizi çekiyordu.

Kendisini ziyaret eden öğrencilerine birbirinizi unutmayınız, ilişkilerini diri tutunuz derdi. Bazılarına da “Mezunları bir araya getirin. Bir bulgur pilavı pişirip gelenlere ikram edin. Toplanıp geçmişi ve geleceği konuşun.” diye adeta vasiyette bulunurdu.

Necmi Şamlı'nın son dönemi

Vefatı:

1991 yılının Aralık ayının son günlerinde bir telefon geldi. Vakitsiz gelen her haberdan kuşkulanırdım. Bu da öyle idi. Bir arkadaşım, telefonda bana Necmi Şamlı hocamızın 25 Aralık 1991 tarihinde vefat ettiğini, bugün cenazesinin Çorum'a getirileceğini haber verdi. Derhal gayri-resmi bir telefon zinciriyle arkadaşlarımıza, talebelerine bu acı haberi ilettilik.

Günlerden Cuma idi. Ulu Cami'de Cuma namazından sonra cenaze namazı kılınacaktı. Hepimiz mahzun idik.

Önceki gece saat: 23.00 sularında vefat ettiği konuşuluyordu. Bizi asıl duygulandıran haber ise, namaz kılarak vefat ettiği şeklindeki haber idi. Bir yandan üzgündük, bir yandan da böyle bir ölüme imrenerek teselli oluyorduk. Cuma gününün kalabalık cemaatiyle cenaze namazı kılındı. Talebelerinin omuzlarında Hıdırlık Mezarlığı'na götürülerek ebedi istirahatgahına defnedildi.

Necmi Şamlı'nın Hıdırlık mezarlığındaki kabri

Birkaç gün sonra Gül Yayınevi'nin sahibi Salim Savcı Bey, köşe yazısında kadim dostunun cenazesinde bulunmadığını, ölüm haberini mahalli gazeteden okuduğunu belirterek üzüntüsünü ifade ediyordu. Köşe yazısının devamında Necmi Şamlı Beyi şöyle anlatıyordu:

“Necmi Şamlı ile Merzifon Sanat Enstitüsü'nde çalıştık. Çok iyi bir Tarih-Coğrafya, Türkçe öğretmeni idi. Çok çalışkandı. Arkadaşlarını ve öğrencilerini severdi. Dini vecibelerini aksatmadan yerine getirirdi. Değerli dostum Necmi Şamlı'nın Maltepe Camisindeki vaazları, sohbetleri unutulmayacak izler bırakmıştır. Necmi Şamlı dostum, dinimizi iyi bilirdi. Her şeyi herkesin anlayabileceği şekilde anlatırdı. İnsanlarını, hele Çorumlusunu çok severdi. Arkasında biz Çorumluların olduğunu hiç unutmazdı. İyi örnekti, iyi insandı, iyi dosttu, kardeş gibiydi. Neşeliydi, espriliydi. Aranılan bir Çorumlu idi. Çorum'un Ankara'daki bir temsilcisiydi”

Salim Savcı Bey, rahmetle andığı Necmi Şamlı hocamızı arkadaşlarının, dostlarının, öğrencilerinin unutmayacaklarını vurgulayarak yazısını bitiriyordu.

Vefa Borcu:

Gerçekten de hocamızı unutmamak, unutmayacağız. Onu yakından tanıdık, hizmetlerini zamanla daha iyi anladık. Onu tanıyamayan genç İmam Hatip Liselilere de tanıtmayı bir vicdan borcu bildik. İşte bu yazı, o duygunun tezahürüdür. Abdulkadir Ozulu beyle yıllar önce konuya el almak istedik. Ancak şimdi nasip oldu.

Yazıyı yayınlamadan önce Necmi Şamlı hocamızla ilgili daha geniş bilgiye nasıl ulaşabiliriz diye düşünürken

Ankara’da Maltepe semtinde oturan ailesiyle görüşmek istedik. Hocamızın bacanağı sayın Metin Burhanoglu’dan kızı Aysun Şamlı’nın telefonunu alarak Maltepe’de ziyaretine gittim. Sağ olsun, beni kabul ettiler. Ziyaretin ortasında Necmi Şamlı hocamızın eşi de geldiler, sohbet katıldılar.

Aysun Şamlı, Türkçe öğretmeni olarak hizmet vermiş ve yeni emekli olmuş. Ablası Füsun da Ankara’daymış. Kardeşi Kutsi, İngiltere’de ikamet ediyormuş. Sohbet devam ederken ben, hocamızın okulumuzda hizmet vermiş olduğu yıllarda çekilmiş fotoğraflarını istedim. Temel atma, açılış, mehter takımının yürüyüşü, okul önünde veya bahçede öğrencilerle ve öğretmenlerle birlikte çekilmiş fotoğraflarını sordum. Bir albüm dolusu fotoğraf beklerken sadece üç fotoğraf bulabildim. Ellerinde bunlardan başka olmadığını söylediler. Ben de şayet elinize geçerse yine beklerim dedim.

Dua ve Rahmet dileği:

Okulu, öğrencileri ve pek çok mezunun adını sordu eşi Ayhan hanım. Hepsini tek tek anlattım. Okulda Kur’an okunup hatim indiriliyor mu deyince her sınıfta sürekli yapıldığını anlattım. Necmi Bey, “Benim umudum o ki bu okulda okuyan her öğrencim bana dua eder ve fatiha okur. Bu okulda okunan her hatimde bana da bağışlanır. Ulucami’de okudukları mevlitlerde ben de dahil, bu okulda emeği geçen herkese dua edilir. Evlatlarımdan çok onlara güveniyorum” derdi. Gerçekten de dua ediliyor mu deyince ben de sadece Necmi Hocamıza değil, okulumuzun yapımından bugüne kadar emeği geçen her hocamıza,

hizmeti geçen her hemŐehirimize, yardımda bulunan her hayır sahibine dua ettiklerini söyledim. Ayhan hanımın o andaki mutluluğunu dille tabir etmek mümkün değildi.

Sadece Necmi Şamlı hocamız değil, okulumuzda hizmet vermiş her hocamızın, personelimizin, aŐçı ve iŐçimizin bizde hakkı olduğunun bilincindeyiz ve onları hep rahmetle anıyoruz, dualarımızda onları da zikrediyoruz, kabirlerini ziyaret ederek Fatiha okumayı ihmal etmemeye çalıŐıyoruz.

Ayrıca hocamızın orum'da hizmet yaptığı dönemde pek çok fakir öğrencinin okuması için imkan hazırladığı, gelen yardımları onlara ulaŐtırdıęı ve pek çoğuna da cebinden harçlık verdiği bilinmektedir. Bunların ecir ve mükafatını öbür dünyada göreceğine inanıyoruz.

YaptırımıŐ olduğu okul binaları, yurt binaları ve cami de birer sadaka-i cariyedir. İnsanlar bu gibi yerlerden yararlandığı sürece bunları yaptıranların, yapılmasına sebep olanların, yol gösteren ve destek olanların; gerek sağlıklarında ve gerekse vefatlarından sonra amel defterleri kapanmaz, sevap yazılmaya devam eder. Biz, hocamızın da amel defterinin açık olduğuna inanıyoruz.

Bu vesile ile merhum Necmi Şamlı hocamızı rahmetle anıyoruz.

orum'da bunca hizmet etmiŐ ve bir neslin yetiŐmesine kendini adanmıŐ, Milli Eğitime büyük katkısı olmuş bu yüce insana bir vefa borcu olarak adının bir caddede, parkta veya bir eğitim kurumunda yaŐatılmasını teklif ve temenni ediyoruz.

Not: Fotoğrafların bir kısmı Belediye Kent ArŐivi'nden alınmıŐtır. İrfan Yiğit'e teşekkür ediyorum.

